

ad Forslag til § 137.

Af et *Mindretal* (Elmquist og Vejen):

79) I Forslagets Linie 3—4 erstattes Ordene „kan afgjort“ af: „skal Politimesteren underrette Sagførerraadet derom. Dette kan da som midlertidig Foranstaltning suspendere vedkommende fra Sagførervirksomheden, indtil Sagen er endeligt afgjort. Dog kan den nævnte Foranstaltning ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til overfor Raadet at erklære sig angaaende det ham paasigtede Forhold. En saadan Beslutning kan til enhver Tid omgøres af Raadet.“

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

80) I Forslagets Linie 5 ændres „for bestandig.“ til: „for bestandig. Dog kan Justitsministeren, efter at den paagældende har generhvervet de borgerlige Rettigheder, undtagelsesvis, naar Handlingen ikke kan antages at have svækket den Tillid, som bør kræves til Sagførervirksomhed, meddele ham ny Beskikkelse.“

Forslagets Linie 6 erstattes af følgende:

„Det nuværende 2det Stykke affattes saaledes:

„Har en Sagfører gjort sig skyldig i et af de i Straffelovens § 290, 1ste Stykke, eller § 300 omhandlede Forhold, uden at Paatale finder Sted, kan Retten til Sagførervirksomhed paa Foranledning af Justitsministeriet ved Dom frakendes ham for et bestemt Tidsrum, ikke under 5 Aar, eller for bestandig. Sagen behandles i Strafferetsplejens Former.“

Nyt Forslag.

Af et *Flertal* (Vagn Bro, Hartvig Frisch, Knud Hansen, J. I. Jørgensen, Holger Kristiansen, F. K. Madsen, Pürschel, Hans Rasmussen, Jesper Simonsen og Trier), tiltraadt af *Justitsministeren*:

81) Efter Forslag til § 138 a indføjes:

„§ 138 b.

Efter § 138 a tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 b:

„Naar en Sagfører 3 Gange i Løbet af 3 Aar i Anledning af sin Procedure for Højesteret eller Landsret er idømt Rettergangsboøde efter § 327, jfr. §§ 324 og 325, har Justitsministeren at fratage ham Retten til at give Møde for Højesteret og Landsret i en Periode af 5 Aar og, dersom de nævnte Betingelser paa ny skulde komme til at foreligge, for bestandig.“

Forslaget gaar ud paa at henlægge Adgangen til Suspension af en Sagfører, der er sigtet for vanærende Handling, ikke til Undersøgelsesdommeren, men til Sagførerraadet, i Overensstemmelse med begge Tings Vedtagelse i 1928—29.

Forslaget gaar ud paa at give Justitsministeren Adgang til rent undtagelsesvis at meddele ny Beskikkelse til en Sagfører, der har mistet Beskikkelsen ved Dom for vanærende Handling, naar han har generhvervet de borgerlige Rettigheder. Forslaget stemmer overens med gældende administrativ Praksis.

Det skønnes betænkeligt, at det, naar en Sagfører har gjort sig skyldig i de i Straffelovens § 290, 1ste Stykke, eller § 300 omhandlede Forhold (Skyldnersvig m. m.), skal være udelukket ved Dom at frakende ham Beskikkelsen, blot fordi de i de nævnte Lovbestemmelser angivne Betingelser for Paatale (Begæring fra den forurettede, paafølgende Tvangsforfølgning m. m.) mangler.

Naar Sagførernes Møderet udvides, jfr. Nr. 73—75, skønnes det paakrævet at skabe en Garanti som den foreslaaede mod urimeelige Søgemaal.

Jfr. Bilag 4 og 7.